KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.5.2017 r.
COM(2017) 510 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Chorwacji na 2017 r.

oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Chorwację programu konwergencji na 2017 r.

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Chorwacji na 2017 r.

oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Chorwację programu konwergencji na 2017 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych[1], w szczególności jego art. 9 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania[2], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej[3],

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego[4],

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 16 listopada 2016 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego[5], rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2017 r. Priorytety określone w rocznej analizie wzrostu gospodarczego zostały zatwierdzone przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 9–10 marca 2017 r. W dniu 16 listopada 2016 r. na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 Komisja przyjęła sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu

[1] Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.
[2] Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.
[3] COM(2017) 510 final.
[4] P8_ TA(2017)0038, P8_ TA(2017)0039 i P8_ TA(2017)0040.
[5] COM(2016) 725 final.

ostrzegania[6], w którym wskazała Chorwację jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.

(2) Sprawozdanie krajowe za 2017 r. dotyczące Chorwacji[7] zostało opublikowane w dniu 22 lutego 2017 r. Zawiera ono ocenę postępów Chorwacji w realizacji zaleceń dla tego kraju, przyjętych przez Radę w dniu 12 lipca 2016 r., działań następczych podjętych w związku z zaleceniami z poprzednich lat, a także postępów Chorwacji w realizacji jej krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020". Sprawozdanie to objęło również szczegółową ocenę sytuacji przeprowadzoną na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, której wyniki również opublikowano w dniu 22 lutego 2017 r.[8]. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Chorwacji występują nadmierne zakłócenia równowagi makroekonomicznej. Wskaźnik zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych wykazywał tendencję spadkową, w szczególności w 2016 r., ale z kolei dług publiczny jest narażony na ryzyko walutowe, a zagrożenie stabilności finansów publicznych w perspektywie średnioterminowej jest nadal wysokie. Zadłużenie sektora prywatnego maleje, lecz w dalszym ciągu jest na wysokim poziomie, zwłaszcza w sektorze przedsiębiorstw, i jest w dużym stopniu narażone na ryzyko walutowe. Sektor finansowy ma wspierać ożywienie gospodarcze, ale nadal jest narażony na walutowe ryzyko kredytowe, a wskaźnik kredytów zagrożonych jest wciąż na wysokim poziomie. Wskaźnik bezrobocia szybko maleje, za sprawą rosnącej w umiarkowanym tempie liczbie miejsc pracy, a także kurczącej się sile roboczej. I wreszcie, uciążliwe otoczenie biznesowe wpływa hamująco na produkcyjne inwestycje i wzrost wydajności.

(3) W dniu 27 kwietnia 2017 r. Chorwacja przedłożyła swój krajowy program reform na 2017 r. oraz swój program konwergencji na 2017 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.

(4) Odpowiednie zalecenia dla poszczególnych krajów zostały uwzględnione w programach państw członkowskich dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na lata 2014–2020. Jak przewidziano w przepisach dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych[9], Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego z wnioskiem o dokonanie przeglądu odpowiednich programów w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz wprowadzenie w nich zmian wówczas, gdy jest to konieczne do wsparcia realizacji stosownych zaleceń dla poszczególnych krajów. Komisja przedstawiła dalsze wytyczne dotyczące stosowania tych przepisów[10].

(5) Po uchyleniu procedury nadmiernego deficytu Chorwacja jest objęta funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu oraz podlega ustaleniom w zakresie reguły dotyczącej zadłużenia. W programie konwergencji na 2017 r. rząd planuje stopniową poprawę salda sektora instytucji rządowych i samorządowych z -0,8 %

---

6 COM(2016) 728 final.

7 SWD(2017) 76 final.

8 COM(2017) 90 final.

9 Art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

10 COM(2014) 494 final.

PKB w 2016 r. do 0,5 % PKB w 2020 r. Średniookresowy cel budżetowy, ustalony na poziomie -1,75 % PKB w kategoriach strukturalnych, osiągnięto w 2016 r. z dużym marginesem, a (przeliczone[11]) saldo strukturalne planuje się w latach 2017 i 2018 na poziomie średniookresowego celu budżetowego, jednak bez żadnego marginesu. Przewiduje się, że następnie saldo znowu nieznacznie się poprawi. W programie konwergencji zakłada się, że – po osiągnięciu szczytowego poziomu 86,7 % PKB w 2015 r. – relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB będzie nadal spadać do poziomu 72,1 % w 2020 r. Scenariusz makroekonomiczny stanowiący podstawę prognoz budżetowych opiera się na korzystnych założeniach. Świadczy o tym w szczególności fakt nieuwzględnienia w prognozach zawartych w programie negatywnych skutków wynikających z trudności finansowych, z jakimi boryka się Agrokor, największa prywatna spółka chorwacka. Kryzysowa sytuacja Agrokoru stanowi również bezpośrednie ryzyko dla prognoz budżetowych. Nie sprecyzowano jeszcze wszystkich środków, które są niezbędne do osiągnięcia planowanych deficytów docelowych, począwszy od 2017 r.

(6) W dniu 12 lipca 2016 r. Rada zaleciła Chorwacji dokonanie rocznej korekty budżetowej wynoszącej co najmniej 0,6 % PKB, prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w 2017 r. Dane liczbowe dotyczące wyników budżetu ukazujące znaczną poprawę salda nominalnego na 2016 r. wskazują na to, że Chorwacja osiągnęła już w tym roku swój średniookresowy cel budżetowy. W prognozie Komisji z wiosny 2017 r. przewiduje się, że saldo strukturalne pozostanie w 2017 r. powyżej średniookresowego celu budżetowego, pomimo spadku z -0,3 % PKB w 2016 r. do -1,7 % PKB w 2017 r. Na 2018 r. zaleca się, aby Chorwacja przestrzegała w dalszym ciągu średniookresowego celu budżetowego. W prognozie Komisji z wiosny 2017 r. przewiduje się, że saldo strukturalne ulegnie dalszemu pogorszeniu – do -2,1 % PKB, co wskazuje na ryzyko wystąpienia pewnego odchylenia od średniookresowego celu budżetowego. Prognozuje się, że w latach 2017 i 2018 Chorwacja spełni warunki ustaleń w zakresie reguły dotyczącej zadłużenia. Ogólnie rzecz biorąc, Rada jest zdania, że Chorwacja musi być gotowa wprowadzić w 2018 r. dodatkowe środki, aby zapewnić spełnienie warunków paktu stabilności i wzrostu.

(7) Chorwackie ramy zarządzania budżetem wykazują braki. Nowa ustawa o odpowiedzialności budżetowej, której celem jest wzmocnienie ram budżetowych oraz niezależności i uprawnień Komisji Polityki Budżetowej, nie została jeszcze przyjęta. Opóźnia się wprowadzenie zmiany ustawy budżetowej, mająca na celu między innymi rozwiązanie kwestii częstych przeglądów planów budżetowych, zarówno na szczeblu centralnym, jak i lokalnym. Nadal niska jest wiarygodność założeń leżących u podstaw planów budżetowych.

(8) Stosunkowo niskie są dochody Chorwacji z pobieranych okresowo podatków od nieruchomości. Dochody z opłat związanych z własnością pobieranych przez jednostki władz lokalnych są naliczane i ściągane w bardzo różny sposób. Dochody kraju opierają się również na mniej efektywnym opodatkowaniu przeniesienia własności. Jako działania następcze w stosunku do powtarzających się zaleceń dla Chorwacji niektóre lokalne opłaty i podatki zostaną zastąpione – począwszy od 2018 r. – regularnym podatkiem od nieruchomości opartym na pięciu parametrach oddających w przybliżeniu wartość nieruchomości; jest to etap reformy podatkowej z

[11] Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, nieuwzględniającym środków jednorazowych i tymczasowych, ponownie przeliczone przez Komisję przy użyciu wspólnie uzgodnionej metodyki.

końca 2016 r. Uważa się, że jest to pierwszy krok na drodze do w pełni rozwiniętego regularnego podatku od nieruchomości opartego na wartości, którego wprowadzenie przewidziano na 2020 r.

(9) Potrzeby finansowe Chorwacji w kontekście funduszy publicznych oraz narażenie długu państwowego na ryzyko walutowe uwidaczniają znaczenie wiarygodnych źródeł finansowania i ostrożnego zarządzania ryzykiem. W odpowiedzi na zalecenia dla Chorwacji, na początku 2017 r. przyjęto strategię zarządzania długiem instytucji rządowych na szczeblu centralnym obejmującą lata 2017–2019. Wprowadzono ją trzy lata po wygaśnięciu poprzedniej strategii. Wadliwe są ramy instytucjonalne w zakresie zarządzania długiem publicznym, w tym komunikacja z rynkami, zarządzanie ryzykiem i aktualizacja strategii w regularnych odstępach czasu. Brakuje również analizy transakcji pozabudżetowych mających potencjalny wpływ na dług publiczny.

(10) Sytuacja na rynku pracy w ostatnim okresie nadal się poprawiała, lecz bezrobocie wciąż jest wysokie, z wysokim odsetkiem osób od długiego czasu poszukujących pracy. W połączeniu z niską i zmniejszającą się aktywnością oznacza to, że istnieje znaczny niewykorzystany potencjał siły roboczej. Spadek aktywności w 2016 r. był szczególnie widoczny wśród pracowników w średnim wieku o niskich umiejętnościach. Przyczyną tego spadku było kurczenie się liczby ludności w wieku produkcyjnym z powodu dwóch nasilających się czynników: starzenia się społeczeństwa i emigracji.

(11) Poziom braku aktywności jest stosunkowo wysoki w grupach osób kwalifikujących się do przejścia na wcześniejszą emeryturę. Krótkie okresy składkowe prowadzą do słabej adekwatności obecnych i przyszłych emerytur oraz ryzyka ubóstwa osób starszych. Istnieje wiele ścieżek umożliwiających przejście na wcześniejszą emeryturę, która jest możliwa już na całe pięć lat przed ustawowym wiekiem emerytalnym. Zachęty finansowe do pracy zawodowej w tym wieku są słabe. Nie wdrożono zapowiedzianych środków zachęcających do dłuższej aktywności zawodowej. Do niskiego uczestnictwa w rynku pracy, w szczególności kobiet w sile wieku przyczynia się przejmowanie przez nie obowiązków opiekuńczych. Brakuje formalnej opieki nad dziećmi, a dysproporcje regionalne są duże. Urlop ojcowski jest bezpłatny, a w umowach o pracę przewiduje się niewiele elastyczności umożliwiającej pogodzenie pracy z opieką nad dzieckiem. Ustawowy wiek emerytalny wynosi obecnie 61 lat i 9 miesięcy w przypadku kobiet i 65 lat w przypadku mężczyzn. Ujednolicenie i podniesienie ustawowego wieku emerytalnego następuje powoli: wiek emerytalny wynoszący 67 lat w przypadku obu płci ma być osiągnięty w 2038 r. Rozważa się przyspieszenie tej zmiany, lecz nie przyjęto jeszcze żadnych formalnych aktów. System emerytalny uprawnia do korzystniejszych warunków w przypadku szczególnych kategorii pracowników wykonujących zawody zakwalifikowane jako uciążliwe i niebezpieczne oraz w szczególnych sektorach. Władze zakończyły przegląd zawodów uciążliwych lub niebezpiecznych, jednak przepisy te nie zostały jeszcze ujednolicone.

(12) Z najnowszych danych wynika, że w 2015 r. ubóstwem lub wykluczeniem społecznym zagrożone było niemal 30 % ludności. System ochrony socjalnej wykazuje niedociągnięcia pod względem skuteczności i sprawiedliwości wynikające z niespójności w zakresie kryteriów kwalifikowalności, rozdrobnienie zasięgu geograficznego, braku koordynacji między poszczególnymi odpowiedzialnymi organami i słabej przejrzystości. W 2016 r. na program dochodu minimalnego przeznaczony dla najuboższych gospodarstw domowych przeznaczono jedynie 0,6 %

PKB. Nie posuwają się do przodu plany reform instytucjonalnych, w tym przeniesienie odpowiedzialności i harmonizacja kryteriów kwalifikowalności.

(13) Ważnym warunkiem uzyskania zatrudnienia jest zdobywanie umiejętności potrzebnych na rynku pracy. Udział w kształceniu dorosłych jest bardzo niski, podobnie jak wydatki na aktywne polityki rynku pracy i ich zakres działań, programy przekwalifikowania i uczenia się przez całe życie. Szkolenia nie są wystarczająco ukierunkowane na pracowników o niskich umiejętnościach i starszych oraz na osoby długotrwale bezrobotne, którzy stoją w obliczu szczególnych wyzwań pod względem zatrudnienia. Opóźniają się prace nad prawodawstwem mającym na celu poprawę jakości instytucji, programów nauczania i uczenia się dorosłych.

(14) Wystarczające umiejętności podstawowe mają zasadnicze znaczenie dla znalezienia i utrzymania dobrej, stabilnej pracy oraz możliwości skutecznego uczestnictwa w życiu gospodarczym i społecznym. Wyniki międzynarodowych badań wskazują na poważne braki w dziedzinie podstawowych umiejętności, nauk stosowanych i matematyki wśród chorwackich uczniów w wieku 15 lat. W 2015 r., w ramach wdrażania strategii na rzecz edukacji, nauki i technologii, rozpoczęto reformę programów nauczania w celu poprawy treści i metod nauczania umiejętności przekrojowych. W związku z ambiwalentną reakcją zainteresowanych stron, reformę programów nauczania zmieniono, a jej realizacja znacznie się opóźniła. Proces ten należy teraz kontynuować zgodne z pierwotnymi założeniami. Chorwacja przyjęła niedawno strategię na rzecz kształcenia i szkolenia zawodowego. Oczekuje się, że doprowadzi ona do aktualizacji programów kształcenia i szkolenia zawodowego, zwiększenia roli uczenia się poprzez praktykę w miejscu pracy oraz poprawy jakości nauczania w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego. Wprowadzenie systemu uznawania i walidacja uczenia się pozaformalnego i nieformalnego jest w toku.

(15) Terytorialne i funkcjonalne rozdrobnienie organów administracji publicznej utrudnia świadczenie usług i zmniejsza efektywność wydatków publicznych. Obecne kompetencje i relacje budżetowe pomiędzy poszczególnymi szczeblami administracji nie sprzyjają efektywnemu i uczciwemu świadczeniu usług publicznych, w szczególności w zakresie opieki zdrowotnej, edukacji i pomocy społecznej. Opóźnia się kompleksowa reforma administracji publicznej. Nie przyjęto jeszcze prawodawstwa mającego na celu przeniesienie zadań między władzami centralnymi i lokalnymi, sytuacja wygląda podobnie w przypadku racjonalizacji systemu agencji państwowych. Na początku 2017 r. władze ogłosiły utworzenie grupy roboczej mającej za zadanie opracowanie przepisów dotyczących finansowania instytucji rządowych szczebla niższego niż krajowy.

(16) Rozdrobnienie w dziedzinie ustalania wynagrodzeń w administracji publicznej nadal utrudnia przejrzystość płac i równe traktowanie, jak również kontrolę rządu nad kosztami wynagrodzeń w sektorze publicznym, co wiąże się z ryzykiem skutków ubocznych w całej gospodarce. W lutym 2017 r. rząd przyjął wspólne wytyczne dotyczące negocjacji i monitorowania umów zbiorowych w sektorze publicznym, jednak usprawnienie ram ustalania płac odroczono do 2019 r.

(17) Przedsiębiorstwa państwowe są średnio mniej wydajne niż firmy prywatne, co wskazuje na słabości w zarządzaniu tymi przedsiębiorstwami. Skutkuje to negatywnym wpływem na skuteczność przydziału środków i przyczynia się do niskiego wzrostu wydajności w gospodarce. Działania mające na celu umożliwienie sektorowi prywatnemu przejmowania kontroli nad przedsiębiorstwami państwowymi przebiegały w ostatnich latach powoli. Lepsze monitorowanie ich wyników i

rozliczalności zarządów, w tym firm będących własnością jednostek samorządu lokalnego, przyczyniłoby się do poprawy zarządzania.

(18) Chorwacki Bank Odbudowy i Rozwoju (HBOR) odgrywa kluczową rolę we wdrażaniu unijnych instrumentów finansowych, a w szczególności planu inwestycyjnego dla Europy. Aby móc w pełni odgrywać tę rolę, musi on spełniać najwyższe standardy w zakresie przejrzystości i rozliczalności. Władze planują niezależny przegląd jakości aktywów portfela kredytowego przez niezależnych kontrolerów, który ma zostać zakończony do końca 2017 r. W oparciu o ustalenia przeglądowi poddane zostaną ramy regulacyjne i struktury zarządzania.

(19) Na przedsiębiorstwach ciążą wysokie koszty regulacyjne. Otoczenie biznesu komplikuje duża liczba opłat parafiskalnych, z których wiele traktuje się – ze statystycznego punktu widzenia – jako podatki. Jako jedno z działań podejmowanych w odpowiedzi na zalecenia dla Chorwacji, latem 2016 r., rząd postanowił znieść 13 opłat parafiskalnych i ograniczyć 11 innych, jednak realizacja tego projektu przebiega powoli. Przedsiębiorstwa nadal borykają się z dużymi obciążeniami administracyjnymi. Przyjęto plan działania na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych obejmujący osiem obszarów regulacyjnych, jednak jego realizacja jest nadal w toku.

(20) Po gwałtownym spadku inwestycji w okresie kryzysu, w 2016 r. nastąpiło w tej dziedzinie ożywienie. Jednak mimo korzystnych warunków makroekonomicznych i finansowania, najważniejsze problemy utrudniają trwalsze ożywienia inwestycji. Na klimat biznesowy negatywnie wpływają niedociągnięcia administracji publicznej, uciążliwe otoczenie biznesowe, powolne wdrażanie strategii antykorupcyjnych, restrykcyjne uregulowania w kluczowych sektorach infrastruktury i silna obecność państwa w gospodarce.

(21) Modernizacja regulacji dotyczącej zawodów może promować mobilność siły roboczej i przyczynić się do obniżenia cen za usługi świadczone w ramach wolnych zawodów, zwiększając tym samym potencjał wzrostu gospodarczego. Chorwackie rozporządzenie w sprawie dostawców usług i zawodów regulowanych jest restrykcyjne, w szczególności jeśli chodzi o adwokatów. Latem 2016 r. rząd przyjął plan działania na rzecz zastąpienia i unowocześnienia uregulowań niespełniających swojego zadania, był on jednak ograniczony pod względem zakresu i szczegółowości.

(22) Jakość i skuteczność systemu wymiaru sprawiedliwości jest kluczowym wyznacznikiem otoczenia biznesowego. Pomimo zmniejszenia zaległości, postępowania sądowe w pierwszej instancji w sprawach handlowych, cywilnych i karnych trwają długo. Elektroniczne składanie i doręczanie dokumentów sądowych może znacznie poprawić system wymiaru sprawiedliwości, projektu tego jeszcze jednak nie wprowadzono. Sędziowie nie mogą uzyskać dostępu do rejestrów handlowych w internecie: ma to negatywny wpływ na skuteczność postępowań upadłościowych. Wyroki sądu rzadko są dostępne w internecie, a reformy zarządzania sprawami, takie jak aktualizacja procesów biznesowych, nie zostały jeszcze wprowadzone w sądach gospodarczych pierwszej instancji.

(23) Sektor bankowy jest dobrze dokapitalizowany i jego rentowność wzrosła w 2016 r. w następstwie przeprowadzonej w 2015 r. konwersji pożyczek we frankach szwajcarskich na euro. W ostatnim czasie odsetek kredytów zagrożonych w stosunku do kredytów ogółem zmniejszał się, nadal jest jednak wysoki, w szczególności wśród przedsiębiorstw niefinansowych. Wydaje się, że do spadku tego przyczyniły się

sprzedaże oraz wprowadzony w 2013 r. wymóg stopniowego i automatycznego tworzenia rezerw. W odpowiedzi na zalecenia dla Chorwacji rząd wprowadził także, w ramach reformy systemu podatkowego, nowe podatkowe traktowanie umarzania kredytów zagrożonych. Skutki reformy należy uważnie monitorować. Ścisłego monitorowania wymaga również skuteczność niedawno zreformowanych ram postępowania upadłościowego w ułatwianiu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kredytów zagrożonych.

(24) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Chorwacji, którą opublikowała w sprawozdaniu krajowym na 2017 r. Komisja oceniła również program konwergencji i krajowy program reform, a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Chorwacji w poprzednich latach. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki budżetowej i społeczno-gospodarczej w Chorwacji, ale także ich zgodność z przepisami i wytycznymi UE, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej przez wnoszenie na szczeblu UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe.

(25) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program konwergencji, a jej opinia[12] znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.

(26) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform i program konwergencji. Zalecenia Rady wydane na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1–5 poniżej,

NINIEJSZYM ZALECA Chorwacji podjęcie w latach 2017 i 2018 działań mających na celu:

1. Prowadzenie polityki budżetowej zgodnie z wymogami funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu, co oznacza dalsze przestrzeganie średniookresowego celu budżetowego w 2018 r. Wzmocnienie do września 2017 r. planowania budżetowego i wieloletnich ram budżetowych, w tym przez zwiększenie niezależności i uprawnień Komisji Polityki Budżetowej. Podjęcie koniecznych kroków mających na celu wprowadzenie podatku od nieruchomości opartego na wartości dodanej. Wzmocnienie ram zarządzania długiem publicznym, w tym przez zapewnienie corocznej aktualizacji strategii zarządzania długiem.

2. Zniechęcanie do przechodzenia na wcześniejszą emeryturę, przyspieszenie podnoszenia ustawowego wieku emerytalnego i dostosowanie przepisów emerytalnych dotyczących konkretnych kategorii pracowników do przepisów dotyczących ogólnego systemu emerytalnego. Zwiększenie koordynacji i przejrzystości świadczeń socjalnych.

3. Udoskonalenie kształcenia dorosłych, w szczególności starszych pracowników, pracowników o niskich kwalifikacjach i osób długotrwale bezrobotnych. Przyspieszenie reformy systemu edukacji.

4. Zmniejszenie rozdrobnienia uprawnień w zakresie administracji publicznej i ich lepszy praktyczny rozdział, przy jednoczesnej poprawie wydajności świadczenia usług publicznych i zmniejszeniu różnic regionalnych pod tym względem. Harmonizację ram ustalania wynagrodzeń dla całej administracji publicznej i służb publicznych w porozumieniu z partnerami społecznymi.

[12] Na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

5. Przyspieszenie zbywania aktywów przedsiębiorstw państwowych i innych aktywów państwowych oraz poprawę ładu korporacyjnego w sektorze przedsiębiorstw państwowych. Znaczące zmniejszenie nakładanych na przedsiębiorstwa obciążeń związanych z kosztami uregulowań i przepisami administracyjnymi. Zniesienie ograniczeń regulacyjnych utrudniających dostęp do zawodów regulowanych, wolnych zawodów i usług biznesowych oraz ich wykonywanie. Poprawę jakości i skuteczności systemu sądownictwa, w szczególności przez skrócenie czasu trwania procedury w sprawach cywilnych i handlowych.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący